

Οὐ σοφὸν ἐκ τέχνας ἀσκῶν πόνον, ἀλλὰ πενιχρὰν
Εργάειν ἐκ μόχθων ρυόμεναι βιοταίν.

Αδηλον.

α Πῶς σοι κείνα κύπελλα λαφύσει, πῶς καλὰ θυρῶν
Πήγματα, καὶ κῶμοι, σκιρτοπίδη σάτυροι;
Τίς σε παρὰ Σμίλαισι ποδίσκρον ἄμμα καθάψας
Θήκατο, τὸν βρομίῳ σπάργαν' ἐλιξάμενον;
β Αἰσχίμων εὐδαια καὶ ἄπαντολμοι ἀνάγκη,
Ἄμει παρ' ἠφαισῶ θῆκε μαρλοπίταν.

ΕΙΣ ΜΕΤΡΙΟΤΗΤΑ, κεφ. μη.

ΒΑΣΣΟΥ.

Μήτέ με χείμαλι πόντος ἄγοι θρασυε, εὐδ' ἐγαλιώλω
Ἀργίῳ ἠσπασίμῳ τῷ πολυλευερίῳ.
Δι μεσότητες ἀρεταί, ὅπη δέ γε πρηξίεις ἀνδρῶν,
Καὶ μάλα μέτρον ἐγὼ τ' ἀρκιον ἠσπασίμῳ.
Τῶτ' ἀγάπαι φίλε λάμπι, κακὰς δ' ἔχθαιρε θυέλ-
Εἰσι βινές πρηεῖς καὶ βιότου ζέφυροι. (λασ.)

Αδηλον.

Πᾶν τὸ πειπνόν, ἀκμῶν. Ἰπὲρ λόγῳ ἐστὶ παλαιός
Ὡς καὶ δ' μέλιτ' ἔστι τὸ πλεόν ἐστὶ χολή.

ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ.

Οἶκ' ἔστι πάτην, βιότου χάρις· αἱ δ' ἢ πειρασαί
φρενίδες ἀνθρώποις, εὐβίῳ, ἀλλὰ πίνῳ.

ΕΙΣ